

Ordliste til urørt skov og de kommende forvaltningsplaner.

Afdriftsarealer. Arealer, hvor den tidligere træbevoksning er fjernet (afdrejet), så der nu er tale om en lysåben rydning i skoven.

Bevokset. Store eller små træer findes på arealet i så stor udstrækning, at det fremtræder som skovbevoksning i modsætning til lysåbne arealer, som har få eller ingen træer.

De generelle retningslinjer. "Overordnede retningslinjer for forvaltning af urørte skove, der udlægges som følge af aftale af 9. juni 2020 om udlæg af urørt skov i statens skove" offentliggjort 30. juni 2021.

Fægange. Smalle steder eller passager, som kreaturer anvender til at bevæge sig fra en del af et indhegnet græsningssområde til et andet. Fra gammel tid også omtalt som fægyde.

Førnelag. Lag af visne plantedele på jordoverfladen, som er længe om at nedbrydes, så det ligger som tyndere eller tykkere lag af døde plantedele (blade, græs mv).

LIFE Open Woods. EU støttet naturprojekt, som har til formål at øge potentialet for biologisk mangfoldighed i skov.

Lysstille. Skabe mere lysåbne forhold omkring et særligt træ eller i en hel bevoksning af træer ved at fælde andre træer.

Lystræarter. Birk, eg, el, fyr og andre træarter, som ikke trives godt i kraftig skygge, og som slipper meget lys ned til skovbunden, når de står i bevoksning.

Mekanisk ringning. En måde at svække eller dræbe et stående træ på ved at fjerne bark og dele af veddet i en ring rundt om stammen. Det sker typisk i stedet for fældning for at opnå lysstilling.

Opbløde. Ændring af retlinede bevoksningsgrænser i skovens landskab, så mere naturlige og varierede grænser opnås.

Overstandere. Træer af en ældre trægeneration på typisk væsentligt over 100 års alder, som står tilbage oven over yngre træer, og hvor det er den yngre generation af træer, der fylder mest i bevoksningen.

Oversøiske arter. Arter (i disse planer som regel af træer eller buske), som kommer fra andre kontinenter end Europa, dvs fjerne egne. De er dermed ikke hjemmehørende arter og potentielt invasive.

Renafdrift. Fældning og fjernelse af alle træer i en bevoksning, så der opstår et større ryddet areal typisk større end 1 hektar.

Selvfornygede. Bevoksning eller træer, som er kommet af sig selv spontant ved naturligt frøfald fra skovens modertræer – ofte hjulpet på vej af jordbearbejdning af skovbunden. Modsætning til plantede eller såede træer og bevoksninger.

Skærm. Træer, som ved deres højde og placering skærmer skovbunden mod vejrekstremer som storm, tørke, frost og hagl mv. Typisk bøgetræer ældre end 100 år, som er udtyndet tilstrækkeligt til at give lys til skovbunden, så en ny generation af unge træer kan spire frem.

Slette. Lysåbent område i skoven med en græs-urte vegetation, som ikke matcher de naturtyper (f.eks. eng og overdrev), som er beskyttet i naturbeskyttelseslovens § 3. Ofte forvaltet med slåning, så det holdes fri for træ opvækst.

Strukturfældning i underetagen. Naturgenopretnings indsats for at ændre produktionskov til mere naturlig skov med mere varieret blanding af placeringer, størrelser og arter af træer, så de f.eks. ikke står på række.

Stævningsdrift. Gammel driftsform i skov, hvor der med relativt hyppige intervaller (f.eks. 10 til 30 år) fældes og fjernes den genvækst af træ, som er kommet på arealet fra stub- og rods kud.

Tilkastning. En måde at lukke grøfter for at genoprette mere naturlige vandforhold (hydrologi), så grøften fyldes op over større eller mindre dele i stedet for kun at blive lukket punktvis.

Ubevoksede. Arealer i skoven, som ikke er dækket af træbevoksning, f.eks. sletter, rydninger, lysåbne naturarealer mv..

Ukultiverede arealer. Betegnelsen for arealer i skoven, hvor træbevoksning er fjernet ved afdrift, og det planlægges/forventes, at der kommer en ny bestand af træer frem, men det er endnu ikke sket hverken ved plantning eller selvsåning.